

„NAGY KÉP”

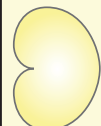
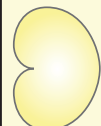
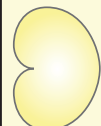

ÚTVONAL TÉRKÉP

ÚTVONAL TÉRKÉP	21
BELLIS, A FEHÉR BIRKA	26
REBELLIS, A FEKETE BIRKA	28
AKÁR FEHÉR, AKÁR FEKETE, A BIRKA AZ BIRKA	30
ALIZA, A SZUVERÉN PARIPA	40
REALIZA, A TÁLTOS PARIPA	44
AKÁR TÁLTOS, AKÁR NEM, A PARIPA AZ PARIPA	46
ÁTALAKULÁS	54

«A NAGY KÉP»

AZ EMBERI TUDATOSSÁG NÉGY SZINTJE

Á T A L A K U L Á S döntés			
FEHÉR BÁRÁNY 	FEKETE BÁRÁNY 	FÜGGETLEN PARIPA 	TÁLTOS PARIPA
HALÁL TUNYASÁG 	TÚLÉLÉS VÁLASZ 	ÉLET CSELEKVÉS	HATÁRTALAN TEREMTÉS
ENGEDELMESSÉG	A HATÓSÁGOK 	ÖNRENDELKEZÉS 	
FÉLELEM RABSZOLGASÁG 	FEGYELEMSÉRTÉS 	INDIVI-DUÁLIS SZUVERENITÁS	EGYETEMES SZOLIDARITÁS
ÁLDOZAT / BŰNÖS SZABADÍTÓ => TEHETETLEN 	FÉLELEM RABSZOLGASÁG	SZERETET SZABADSÁG 	TEREMTŐ / MEGBÍZHATÓ => MINDENHATÓ <small>FELELŐSSÉGRE VONHATÓ</small>
SZENVEDÉS = TRAGÉDIA	HÁBORÚ VÉDEKEZÉS ZŰRZAVAR	ÖRÖM = KOMÉDIA	
TÁMADÁS	HÁBORÚ VÉDEKEZÉS ZŰRZAVAR	BENSŐ REND	BÉKE REND
NAGYON NEHÉZ REZGÉSEK 	NEHÉZ REZGÉSEK 	KÖNNYŰ REZGÉSEK 	NAGYON KÖNNYŰ REZGÉSEK

ÚTVONAL TÉRKÉP

A Nagy Kép földi utam térképe. Megmondja nekem:

HONNAN JÖTTEM, HOL VAGYOK, HOVÁ TARTOK.

Minden pillanatban hajszálpontosan tájékoztat, hol vagyok, és segítségével megtalálhatom utamat bármely helyzetben.

Most, hogy tudom, miért vagyok a Földön, most, hogy megválasztottam a **MIT** kérdést, a *Nagy Kép* segít, hogy mindennapi életemben meg is éljem. Megválaszolja a **HOGYAN** kérdését. Most már ennek megfelelően tudok cselekedni. Keresem a módot, hogy utazásomat a lehető leghatékonyabbá tegyem, hogy elérjem célomat: az **ÖNMEGVALÓSÍTÁST**.

A térkép nem feltétlenül szükséges, de felbecsülhetetlen értékű eszköz, hogy az utazást eredményessé tegyük. Segített nekem, hogy ne járjak körbe-körbe, és ne pazaroljam éveimet a túlélésre, anélkül, hogy akár egy lépést is haladnék előre.

Mindaddig, amíg halandónak hittem magam, versenyt futottam az idővel. „*El tudom-e végezni, mielőtt meghalok?*” Hatalmas stressz alá helyeztem, erőltettem magam, hogy mindent kétszer olyan gyorsan végezzek, mint ahogy adta magát. Hajtott a félelem, hogy lemaradok valamiről. Így gyakran pont a lényeg veszett el! Soha többé!

Az, hogy tudomást szereztem fizikai halhatatlanságomról, megváltoztatta az életemet. Megtehetek és megtapasztalhatok mindent, amit csak akarok. Elérhetem önmegvalósítási célomat saját ritmusomban és sebességemmel. Végül is az egész örökkévalóság előttem áll...

Mindemellett időben és térben élek. Tudatossága átalakulásával az emberiség elérkezik történetének eddigi legnagyobb genetikai változásához. E változás, az evolúció nem fog várni rám. Ezért sietek. Nem úgy, hogy futok, mert félek, hogy lekésem a buszt, hanem a felkészülésnek szentelem minden pillanatomban, minden figyelmemet. Azon dolgozom, hogy minden egyes gondolatomban, szavamban és cselekedetemben összhangban legyen rendeltetéssel: benső isteniségem kiteljesítésével.

A Nagy Kép egyszerű és könnyen követhető. Használd nap mint nap! „Ne menj el otthonról nélküle!”

Kellemes utazást!

Az emberi tudatosság négy szintje

Miért beszélek négy szintről, amikor annyi szint van, ahány egyén, s ráadásul minden egyén váltogatja a szinteket létezése során?

Hogy egyszerűsítsük a dolgokat, és utat törjünk a lényeghez.

Egy útvonal térkép nem mutatja az egyes házakat, hanem rálátást nyújt az egész területre. Láthatjuk, hol vagyunk, felismerhetjük, hova akarunk menni, és kiválaszthatjuk az odavezető utat. Miért használok állatneveket a különböző tudatossági szintek bemutatására?

A képzelet megmozgatására és a móka kedvéért.

Valójában csak két állat van: **birka** és **paripa**. Amit a rajz próbál megmutatni, az a birkából paripává történő **ÁTALAKULÁS**. Ez, mint a hernyó lepkévé válása: teljes átváltozás. Több ezer évet el lehetne tölteni azzal, hogy próbálgatjuk tökéletesíteni a hernyót, megváltoztatni a szőre színét, hosszúságát, lábai méretét, élettartamát, ellenálló képességét, viselkedését – de továbbra is hernyó maradna. **Fehér birkából fekete birkává válni** ez csak változás. **Birkából paripává válni** már egészen más!

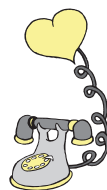
Eljött az idő, hogy minden kínkeservesen megszerzett tudásomat, dédelgetett meggyőződésemet és összegyűjtött tapasztalatomat szemétre vessem. Hogy feladjam minden túlélési képességemet, amit abból a célból fejlesztettem ki véres verítékkel, hogy elodázzam a végső számvetés végzetes napját.

Meg kell adnom magam a halálnak az élet érdekében. Ez, és csak ez teszi lehetővé az újjászületést. Elhagyom az anyaméh sötétségét, és kibújok a fényre. A magzat meghal – hogy megszülethessen a gyermek. Ezt az átalakulást készülök véghezvinni. A természet mindig így működik. Amint újjászülettem, növekedni fogok, kibújnak szárnyaim, és repülni fogok.

Ez az, amiért anyagként tetetöltöttem a Földön.

Szétदारabolás megszűntetése

A szétदारabolást az ésszerűsítés indokolja. A vég nélküli felosztással és osztályozással elértük, hogy többé már nem vagyunk képesek rálátni életünk egészére és a társadalomra, amiben élünk. Intézményeink annyira szétszabdaltak, hogy az egészből már semmit sem értünk. Elvárják tőlünk, hogy azt csináljuk, amit mondanak nekünk anélkül, hogy értenénk, honnan jönnek az utasítások, vagy tudnánk, kit szolgálunk. A társadalom az azt alkotó emberek összességének tükörképe. Intézményeink a mi tükreink. Nagyon sok mindent mondhatnak el nekünk benső egészségi állapotunkról. *A Nagy Kép* megálljt parancsol a szétदारabolásnak és a velejáró értelmetlenségnek. *A Nagy Kép* az emberiség történelmének összegzése – az elejétől a végéig – mindössze egyetlen papírlapon. Átláthatod egy szempillantás alatt.

Egy kis józan ésszt,
kérem!

A Nagy Kép használata:

- használd bármikor;
- egyedülállóan hasznos megtört szívek számára: újraéleszti az önszeretetet;
- kiváló stressz, fáradtság, betegség és boldogtalanság ellen;
- fantasztikus határozatlanság, mogorvaság, depresszió, sőt kétségbeesés ellen;
- kimondottan ajánlott olyan tünetekre mint tehetetlenség, harag és szenvedés;
- különösen hasznos látási hibák esetén: amikor nem látod, amit mások;
- kitűnő eszköz válás vagy osztozkodás esetére;
- krízis idején duplázd meg az adagot;
- ismert mellékhatásai: a komolyság, az alkalmazkodó készség és a tisztelet hiánya; őszinteség, érzékenység, könnyörület, felelősség, nyugalom, kreativitás, képessé válás, nevetés... Ezek közül csak egy lehet leküzdhetetlen: a nevetés.

Egyetlen szabály

Csak egyetlen szabálynak kell engedelmessé válnom: hallgatni a szívemre. *A Nagy Kép* egy útvonal térkép: információt, választási lehetőségeket és igénybe vehető útvonalakat mutat. Nem írja elő az irányt, sem a követendő utat. A válaszokat e kérdésekre megtalálhatom önmagamban. Mindössze ennyit kell tennem: hallgatok a szívemre.

Figyelmeztetés

A jó és gonosz ősi kettőssége odavezethet, hogy *A Nagy Képen* használt színeket társítjuk: **a rosszat a szürkével** és **a jót a sárgával**. A kettő között virít az átalakulás fehér területe, ami dönt és ítél. Az efféle társítások teljesen hibásak. Minden isteni, a fehér birkától a tálts paripáig. Abban különböznek egymástól, hogy mennyire vannak isteni mivoltuk tudatában.

SZ A szürke rész képviseli a tudatosság hiányát: az illúzió keveredik a valósággal. Ez a több ezer éve uralkodó anyag világa.

S A sárga rész képviseli isteni természetünk indivi-duális tudatosságát. Elsőbbséget ad a láthatatlan valóságnak, és tudja, hogy a látható illúzió követni fogja azt. Ez a Szellem világa. Eldönthetjük, hogy oda akarunk-e menni.

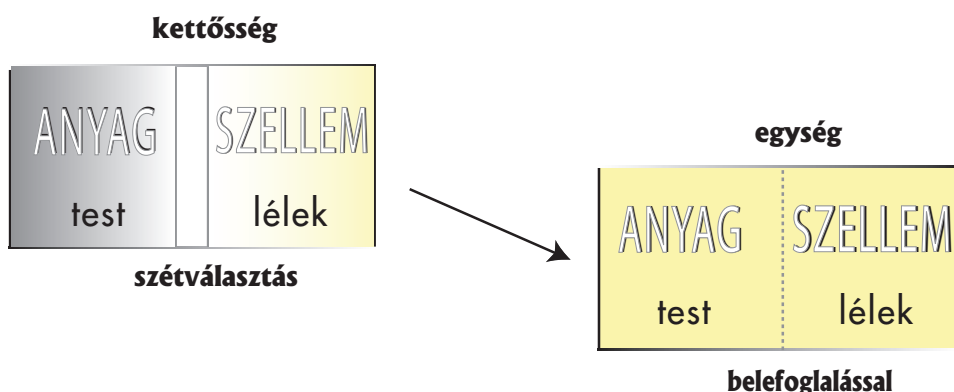
Egyik sem jobb a másiknál – ez csak a tudatosságról szól.

Az anyag világa az anyagnak ad elsőbbséget a Szellem fölött.

Ez szembe megy az élet áramlásával. Bonyolult és nehéz.

A Szellem világa elsőbbséget ad a Szellemnek az anyag felett.

Az élet áramlásával úszik. Könnyű, egyértelmű és egyszerű.

Az átalakulás célja nem a szürke kizárása.

Ellenkezőleg: a cél a szürke (félelem) befogadása a sárgába (szeretethez), hogy átszellemítsük az anyagot. Elérni, hogy az anyag a Szellem frekvenciáján rezegjen.

Én döntöm el, mely irányba haladok.

A térkép a lehetséges útvonalakat mutatja.

Én döntöm el, melyiken akarok haladni.

Jó utat!

Bellis vagyok

Rebellis vagyok

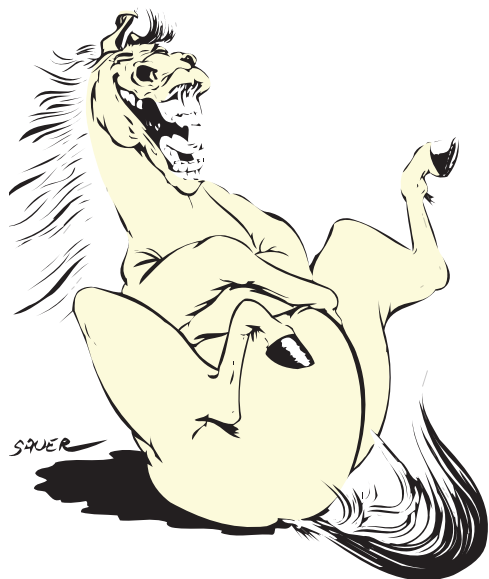

HADD

MUTATKOZZUNK BE...

Realiza vagyok

Aliza vagyok

BELLIS, A FEHÉR BIRKA

Bellis vagyok, én képviselem a birkák többségét.

Fehér vagyok, szép göndör fürtökkel, makulátlanul tiszta. Ugyanolyan vagyok, mint a többiek: ugyanúgy gondolkodom, beszélek és cselekszem, **ahogyan a többiek.**

A nyáj tagja vagyok, követem anélkül, hogy megkérdőjeleznék bármit is.

Meggyőződésem, hogy igazam van, mert „mindenki így csinálja.” Ragaszkodom igazamhoz, és megkövetelem, hogy mások is e szerint éljenek. Nem fogadom el a különbözőségeket. Olyan **normális** vagyok, mint mások.

Az előírt normákon belül teljesítek és tevékenykedem.

Tiszteletben tartom a nagytekintélyű birkák felállította elvárásokat.

Józan gondolkodású vagyok, és rendes társasághoz tartozom.

Követem a divatot, olvasom az újságokat, nézem a tévét. Azt veszem, amit reklámoznak, azt hordom, amit a többiek.

Azért járok dolgozni, hogy gondoskodjam saját és családom biztonságáról.

Engedelmeskedem a törvénynek, fizetem az adókat, védem a hazámat. Akár a Föld legtávolabbi pontján. És elvárom, hogy a többiek ugyanezt tegyék!

Korrekt vagyok: politikailag, vallásilag, családirag, szellemileg, birkailag.

Bellis vagyok, egy **élő halott**, egy zombi. Egy életfogytiglan reggel-kilencetől-este-ötig kényszermunkát végző rabszolga. Ez életem története. Nem vagyok tudatos magamra. Olyan vagyok mint a száraz virág: mindig jól nézek ki, de el vagyok vágva gyökereimtől. Azt hiszem, élek, de elszakadtam lelkeimtől. A társadalom teremtménye vagyok: egy robot. Színdarabot játszom, anélkül, hogy erre ráébrednék. Jelmezeket öltök, és azonosulok szerepeimmel. Szülő vagyok, férfi-nő, lelkipásztor, orvos, jogász, politikus, tinédzser, nagyszülő, nyugdíjas, értelmiségi, alkalmazott, művész, guru, aktivista, tanár, bandavezér, szellemi vezető, humanista. Fáradhatatlanul játszom szerepeimet. Nem teszek fel kérdéseket. Isten, a hatóságok vagy az idő majd mindent megold. Tudatlanságom posványában tespedek.

Bellis vagyok. **Tétlenségbe** húzódba kerülöm a bajt. Nem kavarok hullámokat. Olyan vagyok, mint mindenki más, így nem kerülök előtérbe. A félelem minden porcikámat átítatja. Bármilyen árat hajlandó vagyok megfizetni, csak hogy békén hagyjanak. Nem kockáztatok. Befogom a számat – csitt. Tudok titkot tartani: családi titkokat, szakmai titkokat, titkos társaságok titkait, titkos iratokat, titkos szegyent... Utálom a változást. Az biztos, hogy a dolgok nem tökéletesek, de a helyzet lehetne rosszabb is! Amíg tető van a fejem fölött, és jut napi három tál étel, addig igazán szerencsésnek tarthatom magam. Csak gondoljunk a harmadik világban élőkre! Azt akarom, hogy a dolgok úgy maradjanak, ahogy vannak, teljes mértékben helyeslem az állandóságot: a status quo-t. Soha nem avatkozom közbe, mert „az idő majd úgyis mindent megold”. **A csendes többség** tagja vagyok.

Bellis vagyok, hiszek a **hatóságokban**. Bízom bennük ők jók hozzám! Gondoskodnak jólétemről, megvédenek. Persze hogy nem mindenki egyenlő. Vannak felsőbbrendűek. Igazán boldog vagyok, hogy ők kormányoznak engem. Máskülönbén káosz és anarchia lenne, aminek még a pusztá gondolata is elborzaszt. Egymás torkának esnénk, tehát mindenképpen szükségünk van pásztorra, hogy megvédjen minket egymástól sőt önmagunktól. A hierarchia normális: pásztorok és birkák; uralkodó és leigázott, gazdag és szegény; erős és gyenge. **Engedelmes** vagyok. A hatóságok felügyelete alá helyezem magam. Hiszem, hogy szükségünk van juhászkutyákra, hogy rendet tartsanak. Vakon engedelmeskedem a törvényeknek, felkínálom a hatóságoknak munkám gyümölcsét. Szolga vagyok koronával a fejemen: demokráciának hívnak!

Bellis vagyok, répát kapok **jutalomul** engedelmességemért és bátorításul, hogy a pásztor szolgálatában maradjak. Előnyt élvezek a többi birkával szemben. Előléptetnek: felemelkedem az érvényesülés lépcsőfokain, a kivételezettek sorába. Egy nap talán még a pásztori rangot is elérem. Az amerikai álmat élem. A hatóságok táplálják álmaimat, ezzel vásárolják meg engedelmességemet és hűségemet. Háromfajta répát hajszolok: hatalom, gazdagság, presztízs (**HGP répák**).

1. HATALOM répa. Végre uralkodhatok más birkák fölött. Tekintélyes vagyok. Felnéznek rám, félnek tőlem. Feladataim a fontosság érzésével töltenek el. Most rajtam a sor, hogy parancsolgassak, és engedelmességet követeljek. Nem csak hétköznapi, névtelen birka, hanem valaki vagyok, befolyásos!

2. GAZDAGSÁG répa. Szolgálataim anyagi előnyökkel járnak: jobb fizetés, mellékjuttatások, szolgálati kocsi, részvények. Betekinthetek belső információkba, ami igencsak hasznos. Javítom életszínvonalamat: nagyobb ház, jobb autók, nercbunda az asszonyoknak, brill a szeretőnek, a gyerekek neves magániskolákba járnak, lehetőleg külföldön. Lenyűgözöm a többi birkát. Követendő példa vagyok.

3. PRESZTÍZS répa. Előléptetésem további tekintélyt hoz magával: rangok, tudományos fokozatok, diplomák, kitüntetések, megbecsülés. Kiemelkedem a tömegeből. Rólam beszélnek a médiában. Névjegyem és levélpapírom fejléce is tanúsítja rangomat: CEO (vezérigazgató), M.D. (orvos doktor), Ph.D. (nagydoktor), igazgató, püspök, könyvvizsgáló, miniszter... A többi birka doktor úrnak, tanult kollégának, kegyelmes, tiszteletes úrnak, Öfenségének, Őlordságának, Őszentségének, őrmester, tábornok, méltóságos úrnak szólít... A nyáj többi birkája tisztel, csodál sőt még imád is. Egy nap talán rájuk is sor kerülhet...

A legfontosabb répa: az örök PARADICSOM. S a végén van még egy, a csúcsrépa! E répa feljogosít belépni az örök Paradicsomba, természetesen azzal a feltétellel, hogy példaértékűen engedelmes és alázkodó életet éltem, és beletnyugsom abba, hogy meghalok. E répa oly nagy, hogy amíg élek, nem lehet az enyém, ez posztumusz répa. Annyira különleges, hogy nagyon megéri rááldozni egész földi életemet.

REBELLIS, A FEKETE BIRKA

Rebellis vagyok, és **különbözöm** a fehér birkanyájtól. Gyapjam fekete. Elkülönülök a többitől. Erős személyiségem van. Nem nyelek le mindent, amivel meg akarnak etetni. Magam is gondolkodom, és folyton kérdéseket teszek föl. Ellenállok a nyáj nyomásának, sőt néha ellenszegülök. Nem teszem, amit a többiek, csak mert mindenki azt teszi. Rebellis vagyok, **abnormálisnak** tekintenek. Nem felelek meg az előírt normáknak. A magam útját járom, különc vagyok. Amikor a tömeg az egyik irányba megy, én mindig a másikba. Ferde szemmel néznek rám. Azt csinálom, amihez kedvem van. Ha újra fehér birkává kellene válnom, belepusztulnék.

Rebellis vagyok, azáltal **tudok túlélni**, hogy nyitva tartom a szememet. Árgus szemekkel figyelem, mi történik. Társadalom, rendszerek, emberek – tudom, hogyan működik minden. Vannak nyertesek és vesztesek. Ügyes vagyok, és tudom, hogyan kell kiszállni, amíg jól mennek a dolgok. Színlelem, hogy egyetértek, álruhát öltök, szerepet játszom, de sosem hagyom, hogy behálózzanak. Felvértezem magam a nehéz helyzetek megoldására. Kidolgoztam néhány kiváló védelmi eszközt. Megvannak sajátos fegyvereim, és tudok velük harcolni. Az élet egy hosszú ütközet. Ha abbahagyom a küzdelmet, belehalok.

Rebellis vagyok, s széleseben reagálok mindenre. Látom, mi folyik, és ha valami nem tetszik, akkor szembeszállok: tiltakozom, ellenállok, harcolok, leleplezek, tüntetek, vádolólok, elítélek, bojkottálok, sztrájkolok, aláírást gyűjtök... Vihart kavarak magam körül: a dolgok nem mehetnek így tovább, változtatni kell! Utat török magamnak az akadályok között. Mentem az irhámot, mentem a lelkemet. Kompromisszumokat kötök túlélésem érdekében. Van, amikor kibukom, és megmutatkozik igazi természetem: néha Don Quijote, néha Jeanne d'Arc, néha Robin Hood... Bajba kerülök, de ez az ára annak, hogy kilógok a sorból.

Rebellis vagyok, bizalmatlan a **külső hatóságokkal**. Ők nem jók hozzám. Azt állítják, hogy megvédenek, ezt használják mentségként jogaim, tulajdonom elkobzásához. A világot a **Nagy Pénz** mozgatja. A törvényeket a gazdagoknak hozták. Nevezd meg egy politikust, és megnevezted egy hazugot. Cudarul átvernek. *Deee* nincs választásom. A hatóságok rendet tartanak; ők a szükséges rossz. Jóllehet át kell őket szervezni, nyomást kell gyakorolni rájuk, hogy jobban szolgálják a nép érdekeit. Támogatnunk kell a szegénység, betegség, társadalmi igazságtalanság, becstelenség, erőszak elleni harcot... Használni minden rendelkezésünkre álló eszközt: kivizsgálásokat, bizottságokat, bíróságokat, passzív ellenállást, éhségstrájkot, polgári engedetlenséget... Jó pásztorokat kell találni, akik majd gondoskodnak birkáik jólétéről. Helyre kell állítani az **igazi demokráciát**. Ne adjuk fel a küzdelmet! Szervezzük meg! Együtt, együtt, egy erős nyájban sikerülni fog!

Rebellis vagyok, **szakadár**, nem engedelmeskedem a hatóságoknak. A hatóság ellenség, és én háborúban állok! Ha megadnám magam, belehalnék. Mindig is engedetlen voltam, a szüleimmel, az iskolában és most is. Bajba sodor, mégis nagy megelégedéssel tölt el. Adót csalog, bliccelek a buszon, kijátszom a törvényt, saját zsebre dolgozom... Kiépítem saját szervezeteimet, hogy a fennálló rendszerrel versenyezzek. Csak figyelnem kell nehogy elkapjanak; ettől nagyon félek.

Rebellis vagyok, **megbüntetnek** engedetlenségemért. A pásztorok fenyegetésnek érzik és ütik-verik a szakadókat, hogy a többi birkát elbátortalanítsák. Ha megérem a fáradságot, a pásztor meg akar nyerni a HGP répákkal: előléptetés és magas beosztás. „Mindenkinek megvan az ára.” Ha mégsem érem meg a fáradságot, vagy éppenséggel túl lázadó vagyok, három furkósbottal visszakerget az erényes életbe: kizárás, megfosztás, eltávolítás (**KME furkósbotok**).

1. **KIZÁRÁS bot:** kizárnak a nyájból, lejártnak, nevetségessé tesznek, vagy bemocskolnak. Egyáltalán nem kímélnék. Elvesztem a barátaimat, kollégáimat, a családomat. Nem vagyok többé a csoport tagja – nem kapok többé meghívókat, információt vagy támogatást. Olyan, mintha fertőző lennék. A többi birka elkerül, és sorsomra hagy. Elveszítem jó híremet. Nincs többé répa számomra. 95%-ban a kizárástól való félelem elég, hogy visszakeresse az „elbitangolt birkát” a nyájba, hogy kifehéricsék, míg oly fehér nem lesz, mint a hó.

2. **MEGFOSZTÁS bot:** megfosztanak jogaimtól és vagyonomtól. Minden oldalról rám jár a rúd: adóellenőrzések, kivizsgálások, elkobzások, rossz hitelminősítés, bírságok, vádemelés... Mindent bevetnek, hogy elvegyék a vagyonomat: ház, megtakarítások, fizetés, munkahely... Megfosztanak hivatásom gyakorlásának jogától. Még szülői jogaimtól is megfoszthatnak, ha nem engedelmeskedem a pásztoroknak. Mindegyik eszköz felettébb hatékony.

3. **ELTÁVOLÍTÁS bot:** kivonnak a forgalomból a nyáj érdekeinek, azaz a pásztor érdekeinek aláásása miatt. A fehér birkák védelmének, a közös jó érdekében a pásztoroknak két féle börtön áll rendelkezésére: egy rácsos és egy rács nélküli – a pszichiátriai intézmény. Mindkét esetben addig tartják ott a fekete birkát, amíg megfelelően fehérre nem mossák. Ha minden próbálkozás kudarcba fullad, és a pásztor továbbra is bosszantónak talál, elrendeli eltüntetésem: repülő- vagy autóbaleset, mérgezés vagy egy golyó a semmiből, szívroham, vagy kiesem a tizedik emeletről...

A legfélelmetesebb furkósbot: az örök POKOL. Az utolsó és legnagyobb bot **mindegyik** között a fenyegetés, hogy örökké a Pokolban fogok égni, ha nem engedelmeskedem az egyház parancsolatainak, amelyek véletlenül megegyeznek a pásztor törvényeivel. E félelem régóta bennem él, és legtöbb fekete birka társamat is állandóan gyötri. E félelem tartja vissza azokat, akik le akarnák rázni az egyház szorítását: Nem jobb-e egy röpké életen át engedelmeskedni és elviselni a szenvedést, mint a Pokol örök tüzében égni?

AKÁR FEHÉR, AKÁR FEKETE, A BIRKA AZ BIRKA

Mi különböztet meg minket egymástól, Bellist Rebellistól?

– A GYAPJÚNK SZÍNE.

Mindketten birkák vagyunk.

Miben hasonlítunk egymásra, Bellis és Rebellis?

– ÁLLATI TERMÉSZETÜNKBEN..

Mindketten állatok vagyunk.

Mi a közös tulajdonságunk, Bellisnek és Rebellisnek?

– TUDATTALANSÁGUNK.

Egyikőnk sincs benső istenisége tudatában.

Tudattalanság

Sem Bellis, sem Rebellis **nem tudatos** isteni természetére. Úgy gondolunk magunkra, mint szegény, gyenge és védtelen állatokra, az erősek könnyű prédájára, és mint akik alá vannak vetve törvényeiknek. Arra ítélték minket, hogy verejtékes munkával gürcöljünk, és folyamatosan harcoljunk a túlélésért. Magunkra hagyatva elpusztulunk. Semmik vagyunk. Tehetetlenek vagyunk. Félnünk.

Szaporodás

Mindketten, Bellis és Rebellis, legfeljebb csak **másolhatjuk** mások eredetijét. Büszkék vagyunk arra a képességünkre, hogy életet adunk, amikor valójában csak egy halandó formát reprodukálunk a faj túlélése érdekében. Csak ismételten továbbadjuk a kapott információt. Ránk csupán a klónozás tőpéldányának szerepét osztották! Meggyőzték minket arról, hogy az igazi teremtő valahol kívül van, és azzal töltjük egész életünket, hogy őt keressük. Mindenhol keressük – kivéve önmagunkban. Ősi írásokat tanulmányozunk. Megpróbáljuk megfejteni génjeinket. A Bibliához és más szent írásokhoz fordulunk. Keressük úgy a mitológiában, mint a csillagokban. Mindent megteszünk, hogy megtalálhassuk e csalfa teremtőt. E hírhedt teremtőt, aki végül is felelős mindenért, ami velünk történik – vagy legalábbis így hisszük.

A férfi princípium felsőbbrendűsége

Mindketten, Bellis és Rebellis, hisszük, hogy az az egyetlen igazság, amit az öt érzékszervünkön keresztül fizikailag megtapasztalunk. Csak **a látható anyagnak** van bármilyen fontossága. A láthatatlan dolgok nem léteznek, vagy ha igen, azok másodlagosak, ha egyáltalán fontosak. A férfi princípium felsőbbrendűségének elismerését választottuk, és a látható birtoklást részesítjük előnyben a láthatatlan létezés felett, a túlélést az élet felett. A túlélés-bármi-áron elve mindenek fölötti.

Nyájösztön

Mindketten, Bellis és Rebellis, sebezhető és tehetetlen birkák vagyunk, akire a nagy gonosz farkas feni a fogát. Az a dolgunk, hogy része vagy **tagjai** legyünk a nyájnak. Ha összeverődünk, képesek vagyunk szembenézni a farkassal, és megvédeni magunkat. „Egységben az erő”, ez Belgium mottója. „Együtt győzelemre jutunk”, jelentik ki a szakszervezetek. „Egyesüljetek, hogy megmenekülhessetek... elől”, jelentik ki más szervezetek, titkos társaságok, vallások, családok, közösségek, társaságok, szövetségek és politikai pártok. E különféle nyájak mind elfogadott eszközök arra, hogy szembeszálljunk az ellenséggel, és védelmet szerezzünk a dzsungelben, ahol élünk. És jaj annak, akit megbélyegeznek és kiközösítenek, mert a nyájon kívül nincs menekvés. Ez a legnagyobb félelmünk. Egyedül mindenféle ragadozó martalékvá válunk, és el fogunk pusztulni. Amíg a nyáj kebelén belül vagyunk, a saját fajtánkkal, megmaradunk. Ez ugyan korlátoz bennünket, ebben egyetértünk, de nincs más választásunk: a nyáj nélkül halott birkák vagyunk.

Hatóságok

Mindketten, Bellis és Rebellis, meg vagyunk győződve, hogy a nyájnak szüksége van pásztorra, hatóságra, hogy vezesse és táplálja. Én, Bellis, úgy gondolom, hogy a pásztor JÓ, szolgálja érdekeinket. Én, Rebellis, úgy gondolom, hogy a pásztor ROSSZ, érdekeink ellen dolgozik. Bármilyen legyen is, mindketten hisszük, hogy **szükségünk van pásztorra**, aki vezet minket, biztosítja védelmünket és biztonságunkat. Nélküle a túlélés lehetetlen, éhen vesznénk. A farkasok elevenen felfalnának bennünket. Káoszba és anarchiába fulladnánk. Hála a pásztornak, a rend fennmarad. Nem kell félnünk semmitől, mert jogaink „biztosítottak”. Két legfőbb mentsvárunk, amire mindig támaszkodhatunk: a Biblia és az Alkotmány.

Szolgaság láncok nélkül

Mindketten, Bellis és Rebellis, normálisnak találjuk, hogy a **gyapjúnkat a pásztornak adjuk**, cserébe a táplálékért és védelemért. Én, Bellis, zokszó nélkül teszem: önként kínálom fel magam nyírásra. Én, Rebellis, úgy gondolom, hogy a pásztor túl sok gyapjút vesz el ahhoz képest, amit cserébe ad: rúgkapálok és ordítok a tisztességtelenség miatt, így igyekszem ezt tudomására hozni, miközben próbálom elkerülni a gyakori nyírást. A pásztor megvádol, hogy illegálisan dolgozom, és rám uszítja a juhászkutyákat. Ekkor én is megadom magamat, és végül tarra nyírnak. De közben a pásztor is retteg az olyan szakadóroktól, mint én – ha nincs nyírás, nincs gyapjú, nincs pénz – és ezzel befellegzene a pásztornak is!

Egykor láncon voltunk, aztán egy nap fellázdadtunk. A fenyegetéssel szembesülve a pásztor átengedte nekünk a kormányzást. Most a birkák parancsolnak. Nincs szükségünk többé láncokra. Szabadok vagyunk. Mi vagyunk az urak. A többség diktatúrája nevében mi döntünk. Éljen soká a DEMOKRÁCIA!

Hierarchia

Mindketten, Bellis és Rebellis, hisszük, hogy a birkák nem egyenlők: van nagy és kicsi, erős és gyenge, okos és buta, dolgozó és lusta, egészséges és beteg, jó és rossz, uralkodó és szolga. Ezért vannak társadalmi hierarchiák: politikai, gazdasági, vallási, szellemi, művészeti, sport, média, intellektuális és így tovább. Azt is normálisnak tartjuk, hogy a birkák hatalma és vagyona egyenlőtlen. Vannak gazdagok és szegények, mesterek és tanítványok, dúskálók és éhezők, kiváltságosak és hátrányos helyzetűek. A társadalmi **EGYENLŐTLENSÉG** és **IGAZSÁGTALANSÁG** elkerülhetetlen. Az élet már csak ilyen!

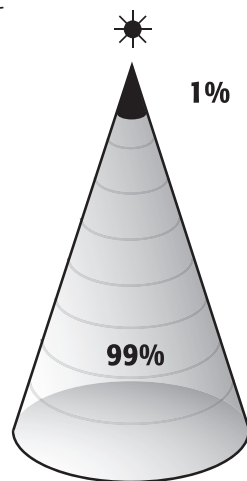
Kisebbség kormányozza a többséget

Mindketten, Bellis és Rebellis, elfogadjuk, hogy a kisebbség kormányozza a többséget. Jellemző adat, hogy a népesség 1%-a (és ez elég óvatos becslés!) uralja és használja ki a többi 99%-ot, miközben a demokráciában elhittetik velünk, hogy pont az ellenkezője igaz. Micsoda teljesítmény!

Ez az **OSZD MEG ÉS URALKODJ!** Amíg a birkák azzal vannak elfoglalva, hogy bármilyen okból belharcokba bocsátkoznak, nem veszik észre, hogy uruk, a pásztor, oltalmazójuk és eltartójuk, nyírja gypajukat, s közben nagyon ügyesen azt is elintézi, hogy a birkák mindig haragban legyenek egymással. Mindenütt ideológiai-, vallási-, területi háborúkat, természeti erőforrásokért vagy az elnyomottak védelméért indított küzdelmeket látunk. A hatóságok mondvacsinált összefűzéseket gerjesztenek, és mindkét oldalt pénzelik. Az elővigyázatlan birka pedig újra és újra bambán belesétál a csapdába. Így megy ez évezredek óta, s a dolog még mindig működik!

A társadalmi hierarchiában minden egyes birka **URALKODÓ ÉS** egyben **LEIGÁZOTT** is. Az egyik uralja a másikat, akin viszont felülről uralkodnak. Azzal, hogy uralkodunk, teremtjük az uralom hierarchiáját, és ezzel együtt azt is, hogy rajtuk uralkodjanak. Ez egy véget nem érő harc, függetlenül attól, ki milyen magasra jutott a ranglétrán. Mindig lesz valaki még magasabban. Még a pásztorok is harcolnak egymással. Ez ugyanaz a régi nyertes-vesztes kettősség. Soha, senki nem éri el a csúcst! Végző soron mindenki, a birkák és a pásztorok is veszítenek, és elpusztulnak.

Ami a birkákat és pásztorokat belesodorja e hatalomért folytatott örült versenybe, az a **FÉLELEM, HOGY HA URALKODNAK RAJTUK, AKKOR MEGHALNAK**. Az állatok automatikus túlélési reflexe ugyanis: uralkodj, vagy rajtad uralkodnak. Amikor két állat találkozik, azonnal végbemegy az erőpróba. Felmérik egymást, és felvonultatják fegyverarzenáljukat: hízelgés, manipuláció, megfélemlítés, meggyőzés, agresszió, megvesztegetés, csábítás, elnyomás – hogy uralkodjanak és felülkerekedjenek.

A halál ördögi köre

Mindketten, Bellis és Rebellis, a halál ördögi körébe kerültünk. Nem tudunk kikecmeregni a túlélés értelmetlenségéből, vagyis menekülünk a halál elől, amíg el nem kap. A félelem hajt minket. Minél jobban félünk, annál jobban összehúzódunk, minél jobban összehúzódunk, annál jobban félünk. Ez a halál ördögi köre, ahol az életnek nincs értelme.

félünk...összehúzódunk...félünk...összehúzódunk...félünk...HALÁL...

Az állandó halálfélelem miatt garanciáért küzdünk, biztonságért, védelemért lihegünk. Mindez rengetegbe kerül, még szabadságunkat is feláldozzuk érte. Túlélni bármi áron! Készek vagyunk bármit megtenni, mindenünket áruba bocsátani, csak hogy tovább fennmaradjunk, azaz hogy a halált még egy kicsit elodázzuk.

Félelem

Mindketten, Bellis és Rebellis, rettegünk. A ránk nehezedő félelem hajt minket. A félelem miatt habozunk, lépünk előre, majd vonulunk ismét vissza; miatta feszengünk, futamodunk meg, topogunk egy helyben. Nem is tudjuk, mitől, de félünk. A félelem irányítja életünket. Félelem – bármitől, ami megtörténhet, s ami nem fog megtörténni. Félelem répáink elvesztésétől, vagy hogy elvernek a furkósbottal. Félelem, hogy nem szeretnek, nem értékelnek, nem becsülnek, nem tartanak kívánatosnak. Félelem a nevetségessé válástól, lenézéstől, kritizálástól, elítéléstől, elutasítástól. Félelem a szeretet, biztonság, pénz, szabadság, hatalom hiányától... Félelem, hogy meglopnak, kirabolnak, megerőszakolnak, letartóztatnak. Félelem a fájdalomtól, szenvedéstől, öregedéstől. Bármitől is félünk, mind a legvégső félelemre vezethető viszsa: a HALÁLFÉLELEMRE. A félelem tartja össze világunkat.

A szenvedés tragédiája

Mindketten, Bellis és Rebellis, színészek vagyunk egy tragédiában, és mi vagyunk a nézőközönség is. A túlélés bonyolult és nehéz. Szerencsétlenségek sújtanak. Kevés az ennivaló. A szerelem megsebez. Azt csináljuk, amit lehet, és nem azt, amit akarunk. Rabok vagyunk egy szenvedő világban. „A szerelem gyönyörűsége múltó pillanat... A szerelem kínja viszont örökre megmarad”, mondja a dal is. A költők édes könnyeket csálnak a birkák szemébe: minél inkább szól a szenvedésről, annál gyönyörűsegebb! Ó, mily szerencse, hogy szenvedésünk elnyeri jutalmát, s bejuthatunk a Paradicsomba, ahol minden véget ér – gondolja Bellis, de Rebellis nem biztos ebben. Néhány röpké évtizednyi földi szenvedés és a Pokolban rá váró örök szenvedés közül Rebellis az előbbit választja, s közben figyel, hogy kiderüljön, az utóbbi igaz-e. Eközben mindketten átadják magukat a szenvedés imádatának a zenén, regényeken, színházon és a szappanoperákon keresztül. Minél inkább a szenvedésről szól, annál biztosabb a kasszasiker!

A Teréz Anya-szindróma

Ki ne hallott volna Teréz Anyáról, az életét a szegények oltalmazásának szentelő miszcionárius apácáról. Egész életében tisztelték a hatóságok, követendő példaként tálalták világszerte, és Nobel-díjjal tüntették ki. Halála óta pedig egyenesen a szentéletűség mintaképévé vált. Az áldozatok megmentőjének tökéletes példája. Vajon hallottunk volna Teréz Anyáról, és megkapta volna a Nobel-díjat, ha tájékoztatta volna a gyerekeket szegénységük és betegségeik okáról? Ha elmagyarázta volna nekik, hogyan sodorta adósságba hazájukat, és taszította őket rabszolgaságba a Nemzetközi Valuta Alap azáltal, hogy könyörtelenül fizetteti velük kölcsöneik kamatos kamatait? Ha elmagyarázta volna nekik, hogy az oltások hatástalanok és veszélyesek, és az Egészségügyi Világszervezet írja elő és pénzeli beoltásokat? Vagy hogy néha biológiai fegyverek kipróbálására használják azokat, vagy arra, hogy népiertást hajtsanak végre bármely „nemkívánatos” népcsoporton? Ha elmondta volna nekik, hogy a Világbank az egyik meghatározó játékos a világméretű egészségpolitika alakításában? Ha elárulta volna nekik, hogy isteni lények, és a betegségeik ajándék, hogy isteniségük tudatára ébredjenek? Ha bevallotta volna nekik, hogy természetes gyógymódjaik sokkal jobbak és kevésbé ártalmasak, mint a szintetikus, vegyszeres orvosságok, amelyeket a fehér köpenyes hatóságok nyomnak le a torkukon? Ha emlékeztette volna őket arra, hogy szuverén lények? Ha felfedte volna előttük, hogy nincs olyan, hogy törvényes adósság, és hogy az uzsora elfogadhatatlan? Ha...?

– Tucatnyi ilyen ima jelent meg egy újságban.

Ima Teréz Anyához

MONDD EL AZ «ÜDVÖZLÉGY MÁRIÁT» naponta kilencszer, kilenc napon át. Kívánj hármat, az elsőt az üzletre, a másik kettőt a lehetetlenre vonatkozóan. Vedd elő ezt a cikket a kilencedik napon, és az álmaid valóra fognak válni, még ha nem is hiszel benne. Köszönöm uram. Hihetetlen, de igaz

E.C

Ima Teréz Anyához

MONDD EL AZ «ÜDVÖZLÉGY MÁRIÁT» naponta kilencszer, kilenc napon át. Kívánj hármat, az elsőt az üzletre, a másik kettőt a lehetetlenre vonatkozóan. Vedd elő ezt a cikket a kilencedik napon, és az álmaid valóra fognak válni, még ha nem is hiszel benne. Köszönöm uram. Hihetetlen, de igaz.

A.G.

Ima Teréz Anyához

MONDD EL AZ «ÜDVÖZLÉGY MÁRIÁT» naponta kilencszer, kilenc napon át. Kívánj hármat, az elsőt az üzletre, a másik kettőt a lehetetlenre vonatkozóan. Vedd elő ezt a cikket a kilencedik napon, és az álmaid valóra fognak válni, még ha nem is hiszel benne. Köszönöm uram. Hihetetlen, de igaz.

C.R.

Ima Teréz Anyához

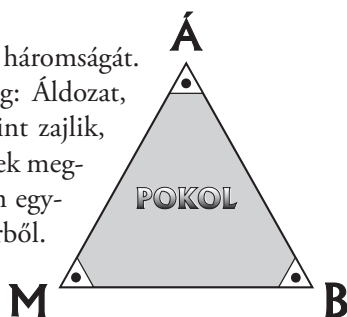
MONDD EL AZ «ÜDVÖZLÉGY MÁRIÁT» naponta kilencszer, kilenc napon át. Kívánj hármat, az elsőt az üzletre, a másik kettőt a lehetetlenre vonatkozóan. Vedd elő ezt a cikket a kilencedik napon, és az álmaid valóra fognak válni, még ha nem is hiszel benne. Köszönöm uram. Hihetetlen, de igaz.

M.D.

A tehetetlenség háromsága

Mi ketten, Bellis és Rebellis, megalkotjuk a tehetetlenség háromságát. Egy vagyunk, de egyben három különböző személyiség: Áldozat, Megmentő és Bűnös. Életünk olyan forгатókönyv szerint zajlik, ahol mind a három szerepet váltakozva, a körülményeknek megfelelően eljátsszuk. Cikázunk egyiktől a másikig végtelen egymásutánban. Nem tudjuk, hogyan törjünk ki ebből a körből.

A tehetetlenség háromságának rabjai vagyunk:

1. az **Áldozat** játssza a főszerepet, bár ő nem felelős. Minden körülötte forog. Szerencsétlenségek záporoznak rá mindenfelől: balesetek, betegség, állásvesztés, pereskedés, csőd, tűz, lopás, nemi erőszak, éhezés, árvíz, cunami... Mindenféle átok. Az Áldozat ekkor elnyeri a Megmentő szánalmát és pártfogását, aki támogatást nyújt neki. Az Áldozat magatehetetlenül behódol, mivelhogy teljesen tehetetlen. Szüksége van egy Megmentőre, hogy kijusson a zsákutcából;

2. a **Bűnös** vállalja a felelősséget az Áldozat helyett. Valakinek mégiscsak vállalnia kell, hiszen az Áldozat nem vállalja. A Megmentő talál egy Bűnöst, az Áldozatban felhalmozódott harag levezetésére. Az Áldozatok levezethetik dühüket a Bűnösön, megfizettetik vele szerencsétlenségüket, büntetést és kárpótlást követelhetnek;

3. a **Megmentő** megkönnyebbülést hoz a tehetetlen Áldozatoknak. Futva jő, és védő kart nyújt. A Megmentő hatalmas és erős. Nagyra értékelik, dicsőítik. Olykor még a szentéletűség felhőjébe is burkolózik (*lásd a szemközti oldalt). A Megmentő gondoskodik arról, hogy az Áldozat elégtételt kapjon, rámutat a Bűnösre, aki szerencsétlenségét okozta; a Megmentő ítélkezik, és megbünteti a rosszakat és megjutalmazza a jókat. Kiosztja a büntetéseket és a segélyeket.

Mindhárom szerep TEHETETLENSÉGHEZ vezet:

- az **Áldozat** eleve tehetetlen;
- a **Bűnös** a bűn terhe húzza;
- a **Megmentő** az áldozat áldozata, ezért ő még tehetlenebb. Nincs választása. Kiszolgáltatott az áldozat kénye-kedvének. Meg kell mentenie az áldozatot, és igazságot kell szolgáltatnia neki, kerül amibe kerül.

Mind a tehetetlenség rabjai. Nincs kiút. A tehetetlenség olyan érzelem, ami elkeseredést szül, és erőszakhoz vezet. A birkák mindegyik szerepben frusztráltak. EZ A POKOL!

Háború

Mindketten, Bellis és Rebellis, állandó harcban állunk. A háború **áthatja világunkat**. A lista végtelen: férjek/feleségek, szülők/gyerekek, fiatalok/idősek, gazdagok/szegények tanárok/tanítványok, munkáltatók/szakszervezetek, fiúk/lányok, dohányosok/nem-dohányosok, orvosok/betegek, kisebbség/többség, abortuszpártiak/abortuszellenesek, jobboldaliak/baloldaliak, stb... Háború a rák, az AIDS, szegénység, drogok, bűnözés, terrorizmus, stb. stb. ellen.

Ennek sosincs vége! Néha támadunk (vádolunk), néha védekezünk (ellenállunk). Néha nyerünk. Néha veszítünk. Fájdalmat okozunk, fájdalmat szenvedünk. Soha véget nem érő nyertes-vesztes kettősség. Mindig háborút pénzünk, háborúba vonulunk, a háború árát fizetjük. Csak azért állunk meg néha, hogy meghaljunk. Aztán új testben kezdjük előlről. Micsoda pokol!

A háborút legelsősorban **magunkon belül** éljük meg. Különválás és viszály az érzellem és értelem között; lelkiismeretünknek vagy a külső törvényeknek engedelmesség, szeretet és félelem, valóság és illúzió, létezés és birtoklás, élet és túlélés között. Benső megosztottság kínoz és széttép minket. Hatalmas stresszt okoz, ami kifáraszt, megbetegít, és végén megöl minket.

Mindketten, Bellis és Rebellis, békét akarunk, nem háborút. *Deee*, **nincs választásunk**. Meg **kell** támadnunk a rosszat, és meg **kell** védenünk a jót. Az erkölcsöt helyre **kell** állítani, a rendet fenn **kell** tartani, a demokráciát meg **kell** védeni, és az emberi jogokat ki **kell** kényszeríteni – **ha szükséges, erőszakkal is**.

Ha békét akarsz,
készülj a háborúra!

A birkák felelőtlen állatok, akiket meg kell szelídíteni, karámba kell zárni, felügyelni, irányítani, és ha szükséges, megsemmisíteni, saját jól felfogott érdekükben, különben elpusztulnak. Meg kell védeni őket önmaguktól. Szükséges a rendőrség, a kommandósok, a vízágyú, a könnygáz, az akasztófa, a hadsereg, a börtönök, a koncentrációs táborok, a kínvallatás, „a törvény és rend erői”, hogy biztosítsák a békét a karámon belül és kívül. Rend = még több rendőr!

Zűrzavar

Mindketten, Bellis és Rebellis, belefáradtunk a háborúba. Nem akarunk többet belőle. *Deee*.. azt gondoljuk, hogy muszáj rendnek lennie a karámban, ehhez törvények kellene, és betartatásukhoz pásztorok és juhászkutyák. Minél nagyobb a zűrzavar, annál nagyobb a félelem, annál több zsarnoki és megszorító törvény beiktatását és különleges rendőri alakulat felállítását követeljük és kapjuk meg a kegyes pásztortól. És mégis, egyre növekvő zűrzavar közepette élünk: erőszak, betegség, szegénység, drogkereskedelem, prostitúció, pornográfia, pedofília, fegyverkereskedelem, biológiai fegyverek (chemtrails), maffia, igazságtalanság, becstelenség, nemi erőszak, lázadás, vesztegetés, népirtás, emberrablás, öngyilkosság, kétségbeesés, kizsákmányolás, éhínség, terrorizmus, mézárítások, háborúk... Évezredek teltek el, és ezen a téren nem látszik fejlődés. Sőt! Soha ennyi rabszolga, soha ennyi háború nem volt még a Földön, mint

manapság! Nincs még egy faj a természetben, ami annyi szenvedést okozna társainak, mint az elmés állat, az ember!

Szerencsénkre a hozzá nem értő pásztorunkat lecserélték. Egy nagyobb pásztor fog fellépni, hogy létrehozza az „Új Világrendet”. Most már van egy világszervezetünk, az Egyesült Nemzetek (az ENSZ).

zűrzavar...törvények...háború...zűrzavar...törvények...háború...

Gondoskodik a világbékéről, köszönet nagyszerű intézményeinek, mint az UNICEF a gyermekek védelmére, az UNESCO az örökség megőrzésére és a FAO a mezőgazdaság irányítására. És ott van a többi intézmény, mint a NATO a rendfenntartásra; a Világbank és ikertestvére, a Nemzetközi Valuta Alap, a harmadik világ finanszírozásáról gondoskodik; a Világkereskedelmi Szervezet a kereskedelem szabályozására, és a nemzetközi törvényszék, hogy igazságot szolgáltatson nekünk, elnyomottaknak. Ez mind arra buzdít, hogy egy jobb világban reménykedjünk! Úgyhogy harcoljunk tovább, hogy megvédjük értékeinket! Megéri a fáradságot. Egy napon harcunk elhozza számunkra a békét a Földön...

Betegség

Mi mindketten, Bellis és Rebellis, úgy gondolkozunk, mint Jules Romain figurája, Doktor Knock: „*Minden egészséges ember beteg, csak még nem tud róla*”. Olyan betegségek céltáblái vagyunk, amelyek bármely pillanatban lecsaphatnak ránk, sőt, ahogy öregszünk, egyre inkább. Így kerek az emberi természet. Elvégre egy nap úgyis meg kell halnunk valamiben. Olyan keveset dohányzunk, amilyen keveset csak lehet. Tornázunk. Fogyasztjuk a táplálék kiegészítőket. Igyekszünk mindig egy lépéssel a betegség előtt járni, minden lehetséges eszközzel, úgymint:

- a ránk leselkedő betegségek tanulmányozása;
- az egész népesség rendszeres szűrése;
- korai diagnosztizálás;
- évenkénti általános kivizsgálás;
- megelőző gyógykezelés;
- rendszeres védőoltások;
- orvosi beavatkozások, különösen ha örökletes betegségekről van szó;
- génmanipuláció, klónozás.

Ez a kezelési arzenál nagyon költséges... *Deee* megéri!

Mi lenne velünk a modern technológia nélkül? Reméljük, gyorsan megtalálják a rák, a madár-sertésinfluenza, az AIDS, modern időnk e csapásai elleni védőoltást...

Ami engem, Rebellist illet, az orvostudomány kudarcait látva néha megkérdőjelezem választásomat. Alternatív gyógyászattal kacérkodom, habár az orvosom szerint ez nevetséges, sőt káros. Vitaminokat és növényi táplálékkiegészítőket szedek marokszám. Vigyázok, mit eszem, és féken tartom az érzelmeimet. Elhessegetem magamtól a negatív gondolatokat.

A DSzMM program

Semelyikünk, sem Bellis, sem Rebellis, nincs tudatában annak, hogy testünk a belé helyezett programnak vakon engedelmeskedő bioszámítógép. A DSzMM programmal feltöltve jöttünk világra: **Dolgozni, Sz szenvedni, Megöregedni, Meghalni**. Mint szüleinknek, nagyszüleinknek és őseinknek, dolgoznunk kell, hogy túléljünk. Ez létezésünk értelme. A férfi ellátja a családot, miközben a nő gyermekeket szül és nevel, biztosítandó a faj fennmaradását. Minél többet dolgozunk, és minél több gyermekünk van, annál jobban állunk, és annál nagyobb lesz a jutalmunk a végén.

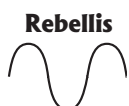
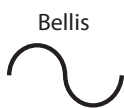
Emlékszünk a tücsök és a hangya meséjére: ne a tél beköszöntén meglepődő tücsök légy, hanem a szorgos, öregkorára pénzt megtakarító hangya. A létszámleépítések és a munkanélküliség felborítja az egyensúlyt. Munkahelyünk elvesztése miatt leértékelődünk. Úgy érezzük, nem vagyunk jók semmire. Szerencsénkre a kegyes pásztor gondoskodik rólunk munkahelyteremtő programokkal és segélyekkel. Áldassék a neve!

A szenvedés földi utunk fő jellemzője. Rémesen félünk tőle. Tudjuk, hogy ez jusunk, az öregkorral és a halállal egyetemben. Negyvenévesen elindulunk lefelé a hosszú lejtőn. Ragaszkodunk drága életünkhöz, nehogy túl gyorsan csúszunk lefelé. A végén a halál vár ránk, minél később, annál jobb.

Súlyos rezgések

Sem Bellis, sem Rebellis nincs a valóság tudatában. Tudatosságunk az illúziók mesterséges és félrevezető világára korlátozódik, egy öt érzékszervünkkel érzékelt világra. Nem ébredünk rá, hogy a birkák nem birkák, a pásztor nem pásztor, a farkas nem farkas. Az anyag csupán a Szellem látható káprázata, a félelem csak a szeretet hiánya, és a halál csak a halhatatlanság éjszakája. Nem látjuk a gyapjúbundánk vagy a pásztor bőre alatt rejtőző isteniséget. Nem látjuk a láthatatlant. A látszatra, azaz a látható külsőre korlátozzuk magunkat. Mint a HALÁL ISTENÉNEK szolgálói, mindannyian elmaszkírozzuk magunkat, azért, hogy másokat megijesszünk, hogy jobban féljenek tőlünk, mint mi tőlük. És halálosan komolyan vesszük saját álarcosbálunkat.

Nem vagyunk a finom valóság tudatában. Ez megakadályoz bennünket, hogy eljussunk isteni lényegünkhöz, és lent tart minket a súlyos rezgések tartományában. Az itteni sűrűség lelassítja az energiaáramlást bennünk és körülöttünk. Fizikai testünkre is kiható energia-elzáródást képez. Elveszítjük életerőnket. Megöregszünk, megbetegszünk, szenvedünk és meghalunk. Az évezredek során különböző túlélési képességeket fejlesztünk ki, hogy elkerüljük a halált, s bár sikerült is kicsit elnapolni, de ugyanúgy utolér minket. **A végén pontosan a túlélési képességek visznek a sírba.**

András története

András új hajójával vitorlázik messze a parttól, amikor hirtelen felborul.

Azt hiszi, itt a vég, ám ekkor nicsak – egy bója!

Megmenekült!

Megúsztta a halált!

Túlélte!

De most mit tegyen?

Ha ott marad a bójába kapaszkodva, elkerülhetetlenül meghal: az éhségtől, a szomjúságtól, és a napsugárzástól – csak idő kérdése.

Ha elengedi, visszasodródhat a parthoz, de ugyanilyen könnyen megeheti egy cápa is.

Választania kell a biztos túlélés, azaz a bójába kapaszkodás, és végül a biztos halál,

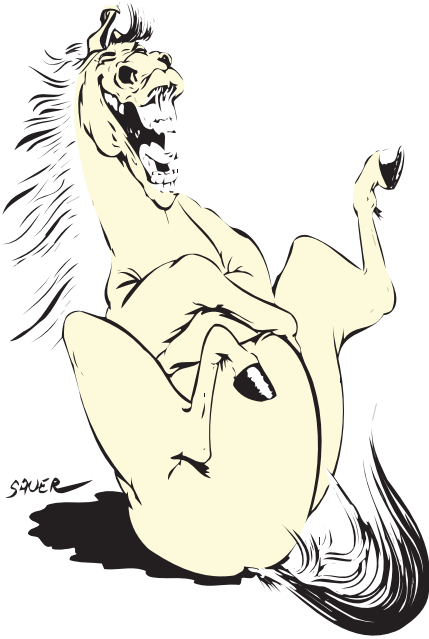
illetve a bizonytalan élet, azaz a bója elengedése és a sodródás között.

Sorsa kezében van.

Minden tőle függ.

Ahhoz, hogy élhessen, le kell mondania a pusztta túlélésről.

Aliza a nevem. Paripa vagyok, éppen most születtem újjá az **ÉLETRE**.

Épp most ébredtem fel hosszú álmomból. A valóság tudatára ébredtem az illúziók világában töltött több ezer év kábult tudattalansága után. Kiemelkedtem a túlélésből, kirepültem az életbe. Még mindig a születés sokkhatása alatt állok. Most látom csak, hogy minden az ellenkezője annak, amit azelőtt láttam és hittem. Azt gondoltam, hogy birka vagyok, és most kiderül, hogy paripa. Pompás! Nem is tudom elképzelni, hogyan lehetett ekkora emlékezetkiesésem.

EMLÉKSZEM, ki vagyok: Idessza, a határtalan teremtnő! Üdvözlöm magam a Földön.

Aliza vagyok, egy **újszülött**. Mindent meg kell tanulnom, mivel semmit sem tudok az életről. Sőt, még rosszabb: először meg kell szabadulnom Ególiátomtól. Ególiátom az

Egóm, a sok rétegű nehéz túlélési páncél védte Énem. Ő az én túlélési személyiségem. Nem elég, hogy haszontalan e személyiség, hanem lehúz, és akadályozza fejlődésem. Most, hogy már „élek”, nem mehetek vissza az édes tudattalan létezés kellemes, anyaméhszerű kényelmébe. Tudom, ki vagyok, és tudom, mit keresek itt. Azért jöttem, hogy megvalósítsam önmagam, hogy megvalósítsam az anyagban isteniségem, hogy átszellemtsem, idesszaizáljam az anyagot. Nos, nem kis feladat!

Aliza vagyok, egy **tevékeny** paripa. Tudom, hogy sorsom a kezemben van. Én vagyok életem teremtnője, és sorsom olyan lesz, amilyenné teszem. Nem várok semmilyen megmentőre vagy istenre. Az ima, meditáció, elmélkedés és köldök nézegetés ideje lejárt. Felgyűröm ingem ujját, és nekiveselkedem a munkának. Továbbra is vannak még félelem-rohamaim, de azonosítom őket, aztán találok egy gyógymódot. Megszabadítom magam a hazugságoktól, hiedelmektől, ragaszkodásoktól, szokásoktól, védelmem páncéllégerjeitől és az elvárásoktól. Felkutatom eltemetett félelmeimet, és egyiket a másik után átalakítom szeretetté. A benső isteni hangnak megfelelően viselkedem. Lelkem-lelkiismeretem szavának megfelelően gondolkodom, beszélek és cselekszem. Tanulom az isteniség művészetét. Saját ritmusomban fejlődöm. Hogy gyorsabban haladjak, átadom a gyeplőt lelkemnek, jöjjön aminek jönnie kell! Hogy lelassuljak a fejlődésben, korlátozom magam, feltételeket állítok fel: a változás nem bánthatja a kapcsolataimat, gyermekeimet, munkámat, házamat, hírneveimet, megtakarításaimat...

Aliza vagyok, elismerem isteni hatalmamot, és csak **önrendelkezésemet** fogadom el. Lelkem mindent tud, és elvezet engem a Paradicsomba. Teljesen megbízom

benne, és vakon engedelmeskedem neki. Néhányan azt állítják, hogy fölöttem állnak Ha ezt akarják hinni, rájuk hagyom. Hagyom, hogy meghozzák törvényeiket, és érvényre juttassák magukon és mindazokon, akik hisznek a külső hatóságokban. Ez az ő játékuk. Az én dolgom az, hogy kapcsolatban maradjak lelkemmel és csak a lelkiismeretemnek engedelmeskedjem.

Aliza vagyok, **szuverén**. Belőlem fakad az életem feletti abszolút hatalom. Nincs senki felettem vagy alattam. Még a Biblia vagy az Alkotmány sem. Ráébredek, hogy csak az egyének szuverének, nem az országok, államok, városok vagy családok. Magam mögött hagytam a „nyáj összetartását”, a félelemből való szolidaritást. Megtanultam önmagamban élni, és kigyógyultam páni félelmemből, hogy kizárnak a nyájból, vagy felfal a farkas. Ápolom a benső összetartást, de tudom, hogy szuverenitás nélkül nincs szolidaritás. A szuverenitás benső. Ráébredek, hogy minden személy szuverén, ugyanúgy, mint én. Felismerem isteniségüket és szuverenitásukat. Abszolút hatalmuk van életük felett, élhetik, ahogyan akarják. A szuverén egyéné minden jog és felelősség. Ki-k meghozza a maga törvényeit. Ez a behódolás, az uralom, a kizsákmányolás vége, és az egyenlőség-méltányosság kezdete.

Aliza vagyok, **indivi-dualizált**. Osztatlan kettősségem tudatára ébredtem. Kettősség vagyok, test és lélek, viszont a Szellemben és anyagban megnyilvánuló egyetlen Idessza. Én vagyok a teremtő **és** a teremtett. Én vagyok, aki teremt, és amit teremtek az én vagyok. Mivel isteni vagyok, **minden, amit teremtek isteni**. Így jó és rossz nem létezik, és ítélkezés még kevésbé. Mindenki Idessza, mindenki isteni, ezért mindenkinek igaza van, és senki sem téved. Minden, amit gondolok, mondok és teszek: isteni és tökéletes. Minden, ami történik velem: tökéletes. Minden, amit mások gondolnak, mondanak és tesznek: tökéletes. Minden, ami történik velük: tökéletes. Csak a gondolatok, szavak és tettek rezgésének hullámhossza változik, de nem természetük, ami isteni, és mindig is az lesz!

Aliza vagyok, **EGY** vagyok. Nincs szükségem többé a nyájra. Nem vagyok már „része” vagy „tagja” semminek. Egész vagyok, maga a Teljesség. Soha többé nem vagyok senkié, nem tartozom senkihez. Vagyok!

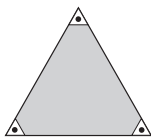
Aliza vagyok, **szeretem magam**. Tudom, hogy az egyetlen igaz szeretet bennem van. Ízlelgetem. Kifogyhatatlan, és szárnyakat ad nekem. Nem várok többé a másoktól jövő szeretetre. Nem igyekszem többé örömet okozni senkinek, remélve, hogy majd örömet okoz nekem cserébe. Nem. Magamnak okozok örömet. Nem szeretek többé másokat, remélve, hogy ők majd viszont fognak engem szeretni. Magamat szeretem mindenek előtt és leginkább. Ezzel lehet, hogy nem felelek meg az elvárásoknak, és egoistának is bélyegezhetnek, mert nem áldozom fel magam, de mindez közömbös számomra. Tapasztalatból tudom, mint mindenki más is egyébként, hogy az egoizmus kisebbít és zsugorít. Ellenben a magam-iránt-érezett-szeretet kitágít. A szeretetet választottam! Megtanulni szeretni magamat nagy feladat. Erre nem tanítottak sem otthon, sem az iskolában; éppen ellenkezőleg, tiltották. Mások szeretetét, az önfeláldozást erőltették, mint követendő utat. Ez vezetett az égbe. Nos, egyelőre itt vagyok a Földön, és kipróbálom a Paradicsomot itt és most, minden alkalommal, amikor szeretem magam.

TEVÉKENY PARIPA NEMET MOND

NEM, a Földi Pokol 3 megnyilvánulására.

Nem, a KONFLIKTUSRA. Mindenféle konfliktusnak véget vetek. Először is

MAGAMMAL: Nem küzdök tovább benső isteniségemmel. Megálljt parancsolok a lelkem és az eszem közti kettősségnek. Elhatározom, hogy felszámolom magamban a csatamezőt. Létezésemet birtoklásom elé helyezem minden helyzetben. Szeretem magam, minden körülmények között. Hallgatok a lelkemre, és engedelmeskedem neki. Véget vetek a kompromisszumnak, és ezzel búcsút mondok a stressznek.

CSALÁDOMMAL, legyen az a hitvesem, anyám, apám, gyermekeim, testvérem. Megteremtettem a vér szerinti családot, ahová születtem, és köszönetet mondok magamnak teremtésemért. Megszabadítom magam minden csapástól, amit a családi életemben elszenvedhettem, minden rossz emléktől és szemrehányástól, amelyeket családtagjaimmal kapcsolatban éreztem, s amelyekért felelősnek tartottam őket. Minden tapasztalatomat én okoztam magam-iránt-érett-szeretetből. Többé már nem próbálok megváltoztatni másokat. Saját dolgommal törődöm, és jól haladok vele.

MÁSOKKAL, úgymint szomszédaimmal, munkatársaimmal és barátaimmal: isteni lényeknek látom őket, mint magamat, és tisztelem igazságukat, ahogy tisztelem sajátomat. Tájékoztatok anélkül, hogy meggyőzni próbálnék. Megerősítem magamat anélkül, hogy önelégült lennék.

Nem, a plasztik KÁRTYÁKRA. Isteni entitás vagyok és nem egy nyáj tagja, még kevésbé egy sorszáma. Megerősítem emberi indivi-dualitásomat (egyéniségemet; oszthatatlan kettősségemet. Angol szójáték – a ford.). Megszabadulok összes plasztik kártyámtól: személyazonossági, társadalombiztosítási, hitel, ATM, egészségbiztosítási, szerv donor, jogosítvány, autóbiztosítási, diákigazolvány, nyugdíjas, tagsági stb. kártyámtól. Nemet mondok a bankszámlákra, csekkfüzetekre, egészségügyi okmányokra, oltási lapokra, kórházi zárójelentésekre, kórlapokra...

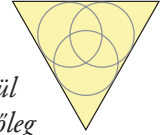
Nem, a FOGYASZTÁSRA. Megfontoltan vásárolok, csak azt, amire ténylegesen szükségem van. Semmi dolgom a nagy szupermarketek, bevásárló központok, üzletláncok eladójának kizsákmányolásával. Kis, független üzletekben vásárolok. Semmi közöm a kiszípolozó üzemek rabszolgatartásához. Nincs semmi értelme bojkotálni a nagy áruházláncokat vagy nemzetközi bíróságokhoz fordulni, hogy meggátoljam az emberek kizsákmányolását. Mindössze csak annyit kell tennem, hogy a lakóhelyemről vagy a környékről származó termékeket vásárolok. Nem támogatom az erdők kiirtását. Ezért nem veszek nagy, vastag újságokat. Nem törődöm a rádió vagy televízió reklámok szirén-énekével. Az árhaborúk hidegen hagynak, nem vásárolok kiárúsításokon, nem hajtok leértékelésekre. Megfizetem a tisztességes árat.

TEVÉKENY PARIPA IGENT MOND

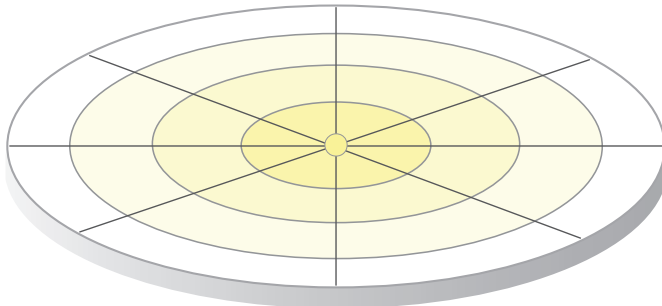
Igen a Földi Paradicsom 3 megnyilvánulására

Igen, a SZELLEMI KÖZÖSSÉGRE. A közösség egy létállapot, a személyiség, ami közös bennünk. Az egyetlen igazi közösség belül van, a test és a lélek egyesülése, közös hullámhosszon rezgése. Ez külsőleg szellemi közösségben mutatkozik meg, a saját maguk benső isteniségében való közös hitükben egyesült emberek összjöveteleiben. Magunkban és együtt teremtjük a földi Paradicsomot.

Igen, a KÖRRE. Magammal és másokkal kört formálok. A kör minden pontja egyenlő, mert természetében isteni. A benső isteniség minden személyben benne van, mindannyian Idessza vagyunk. Nincs helye főnököknek, királyoknak, idősebbeknek, bölcseknek, mestereknek vagy vezéreknek. Minden személy mindez, lényegtelen, hogy tudatában van-e vagy sem. Elsőbbséget adok a létezésnek a birtoklással szemben, ezáltal létrehozom az EGYENLŐSÉGET az emberek között és hagyom, hogy ikertestvére, a MÉLTÁNYOSSÁG megnyilvánuljon.

Igen, az egyhangú EGYETÉRTÉSRE. Minden döntést az érintett összes személy egyetértésével hozunk meg: ha nincs egyetértés, nincs döntés. Ez gátolja a döntéshozó folyamatot? Egyáltalán nem! Minden résztvevő biztos lehet abban, hogy minden döntés megfelelő lesz a számára. Ez a diktatúra vége.

Nevem **Realiza**. Táltos paripa vagyok. **Határtalan**.

Semmi sem állíthat meg. Sétálok vagy repülök, ahogy épp kedvem tartja. Teljesen tudatában vagyok, ki vagyok: Idessza, a határtalan teremtnő. Megvalósítottam célomat. Testem és lelkem egyesült, és tökéletes összhangban együtt rezeg. Minden vagyok, mindent tudok, mindent megtehetek, mindenhol ott lehetek. Isteni tervem teremtnője vagyok, és a tökéletességig végre is hajtom.

Realiza vagyok, az idő és tér szabta kereteken kívül élek. **Örökkévaló** és halhatatlan vagyok. Materializálhatom a testemet (megnyilváníthatom az anyagban), vagy dematerializálhatom (visszavonhatom az anyagból), vagy tehetem ezt bármely más teremtményemmel – szabad akaratom szerint.

Realiza vagyok, a folyamatos **teremtés** állapotában élek. Minden pillanatban teremtem az egész Világmindenséget. A jelen pillanat vagyok. Nem másolom mások mintáit. Nem ismétlem a múlt elméleteit. Csak gondolnom kell valamire, és a gondolataim testet öltenek. Mind a négy testemet – szellemi, mentális, érzelmi és fizikai – tökéletesen ráhangolom Idessza hullámhosszára. Saját képemre és hasonlatosságomra teremtem az anyagot. Tökéletes egészség, szépség, gazdagság, erő, boldogság, béke... normális attribútumaim (lényegi, szükségszerű, tőlem elválaszthatatlan tulajdonságaim – *a ford.*). Saját teremtésem révén ébredek tudatára annak, ki vagyok. Mint tükörben, úgy látom magam a teremtett anyagban. Csodálatba ejt, és nagy hatással van rám. Megteremtettem a Paradicsomot a Földön, belül, és az megnyilvánította magát az anyagban, kívül.

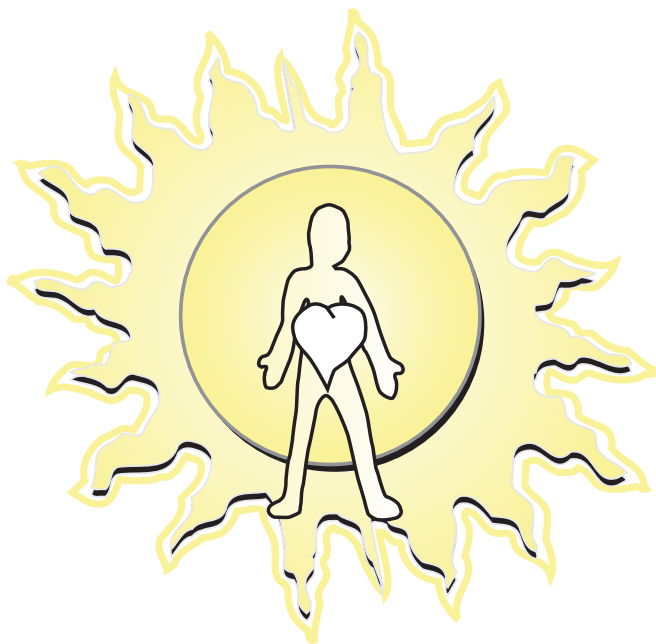
Realiza vagyok, a benső isteni **önrendelkezés**. Enyém minden hatalom. Megtehetek bármit. Mindennek parancsolok, és minden engedelmeskedik nekem, mert én vagyok a minden. Magamat látom a teremtés mindenségében. Rezonálok mindennel. Összhangban vagyok mindennel. Sosem utasítom el, vagy tagadom meg semelyik művemet sem, bármi legyen is az. Hajlandó vagyok megtapasztalni mindent, megengedek mindent, és megáldok mindent.

Realiza vagyok, szolidaritást érzek mindennel a Világegyetemben. Megtestesült vagy testetlen, angyal vagy ördög, minden én vagyok. Bármilyen történések egy teremtményemmel, az velem is történik. Mikor egy közülük nevet, én nevetek. Amikor egyikük sír, én sírok. Együtt érzek mindennel, mert én vagyok a minden. Szolidaritásom nem csak egy csoportra, egy biztonság és védekezés céljából összeváltott nyájra vonatkozik. Szolidaritásom **egyetemes összetartás** – annak tudatosága, hogy ki vagyok: egy és minden.

Realiza vagyok, **MINDEN** vagyok. Semmi sem tartogat titkot számomra. Mindent és mindenkit ismerek belülről. Nem tudom elhatárolni magam senkitől és semmitől, akárki vagy akármi legyen is az. Semmi sem létezik anélkül, hogy létrejöttét megelőzően ne akartam volna.

Realiza vagyok, **szeretek másokat és szeretem magamat**. Mivel én vagyok minden, és határtalanul szeretem magam, mindent határtalanul szeretek. Most, hogy tiszta szeretet vagyok, félelem nélkül árad ki mások iránti szeretetem. A szívem mindenre nyitva áll mindenkor – és a szeretet ragályos.

Realiza vagyok, összhangban vagyok az isteni renddel. Nincs szükségem se rendőrré, se törvényre, én vagyok a Rend, én vagyok a Törvény. Nincs szükségem sem pénzre, sem vagyonra. Én vagyok minden gazdagság forrása. Nincs szükségem sem ételre, sem italra. Én vagyok az energia forrása. Nincs szükségem sem ruhára, sem menedékre. Fénnyel melegítem magamat. Nincs szükségem sem hálára, sem szeretetre. Én vagyok a fény, a szeretet forrása. **Fény vagyok!**

Fény vagyok

AKÁR TÁLTOS, AKÁR NEM, A PARIPA AZ PARIPA

Mi különböztet meg minket egymástól, Alizát Realizától?

– SZÁRNYAINK.

Mindketten paripák vagyunk.

Mi azonosít minket egymással, Alizát és Realizát?

– ISTENI TERMÉSZETÜNK.

Mindketten isteni lények vagyunk.

Mi jellemez mindkettőnket, Alizát és Realizát is?

– TUDATOSSÁGUNK.

Mindketten tudatában vagyunk benső isteniségünknek.

Tudatosság

Mindketten, Aliza és Realiza, isteni mivoltunk **tudatában** vagyunk. Tudjuk, hogy Idessza vagyunk. Nem nézünk az égre sugallatért – önmagunkba nézünk. Felismerjük magunkban az isteniség összes tulajdonságát, határ és kivétel nélkül. Csak magunkra támaszkodunk, indivi-duálisan, hogy biztosítsuk megváltásunkat. Az ÉLETet választottuk.

Teremtés

Mindketten, Aliza és Realiza is **eredetiket teremtünk** magunkból. Nem ismétljük vagy másoljuk mások munkáit. Többé nem sokszorosítjuk őseink fajának konfliktusait, struktúráit, különösképpen nem betegségeit. Abbahagytuk a próbálgatást, hogy megfejtjük azokat az üzeneteket, amelyek folytatják egy külső teremtő elképzelésének népszerűsítését. Ez az elképzelés a folyamatos, teremtnőt és teremtettet elválasztó konfliktus gyökere. Mi vagyunk a teremtnő és teremtmény eggyé gyúrva. Minden, ami történik, a mi teremtményünk, és békében vagyunk mindennel, amit teremtettünk.

Én, Realiza, átalakultam, mutáltam fizikailag. Nemtelen vagyok. Többé már nincsenek szaporító szerveim. A semmiből teremtek. Nincsenek nemi kapcsolataim, ehelyett folyamatos kozmikus orgazmust élek át!

A női princípium elsődlegessége

Mindketten, Aliza és Realiza is tudjuk, hogy az élet minden mozgása **a bensőből, a nőiességből** indul és halad kifelé, a férfiaság felé. Tudjuk, hogy a lenni előbb jön, mint a birtokolni, a Szellem előbb az anyagnál, a lélek előbb a testnél, és a láthatatlan előbb a láthatónál. Az igazság a hatodik érzékünkötől érkezik, a tudatosságunktól.

Egyedüllét

Aliza vagyok, **indivi-dualizált, oszthatatlan kettősség**. Elhagytam a nyáját. Szembenézek a félelemmel, annak minden álarcában. Nem nyugtalankodom, hogy esetleg elveszítem

a családomat, barátaimat, munkatársaimat, előjogaimat vagy hogy Pokolra jutok, mert Idessza és én egyek vagyunk, egy elválaszthatatlan páros. Mindenekelőtt azért vagyok itt, hogy megvalósítsam lényemet az anyagban. Tudatában vagyok annak, ki vagyok. Tudom, hogy túl kell lépnem azon, hogy egy csoport „TAGJA” legyek, annak érdekében, hogy elérjem önmegvalósítási céloimat. Osztatlan isteni egység vagyok.

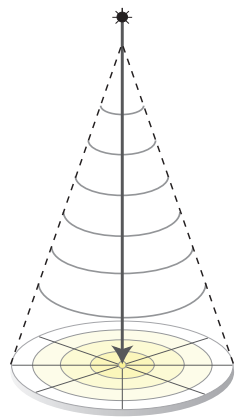
Egyedül fogok ennek neki. Nem félek, mert tudom, hogy Idessza és én pár vagyunk. Tudomásom szerint kettőként létezőnk, de valójában egyek vagyunk. Senki sem állhat közénk az engedélyem nélkül. Osztatlan és oszthatatlan vagyok.

Realiza vagyok, és mindennel egy vagyok a Világegyetemben.

Önrendelkezés

Semelyikünk, sem Aliza sem Realiza, nem tartozik felelősséggel semmilyen más hatóságnak, mint saját önrendelkezésünknek. Nincs több erőpróba a hatóságokkal és törvényeikkel, mi hozzuk saját benső törvényünket és saját lelkünk-lelkiismeretünk szerint engedelmeskedünk neki. Semmilyen csoporthoz sem tartozunk, csakis saját magunkhoz; mindegyikünk szentségtörő, és szokástörő.

Isten veled állampolgári hűség, elnyomatás, behódolás, alárendeltség, alázatosság, engedelmisség, függés, szófogadás másoknak és törvényeiknek. Mi vagyunk saját életünk urai!

Szabadság

Aliza vagyok, a szabadságba szerelmesedett paripa. Nem vagyok többé „harcos”. Lényemből fakadó természetességgel vagyok **szabad**. Minél inkább megélem isteniségemet, annál jobban érzem szabadságom ízét. Egyedül én adhatom meg magamnak, vagy tagadhatom meg magamtól a szabadságot. Ha valaki vagy egy helyzet rabjának érzem magam, tudom, hogy az saját tettem eredménye. Gyorsan visszahelyezkedem magamba, és megszabadulok minden túlélési trükkömtől. Ismerem a szabadságot. A hatóságok próbálkozhatnak megnyirbálni jogaimat és szabadságomat. Akár meg is ölhetnek. Mindez kevéssé érdekel. Szabadságom egyedül az én hatalmamban áll. Eldöntöttem, hogy lelkiismeretemnek, Idessza hangjának engedelmeskedem, mindenkor.

Realiza vagyok, **beteljesült** és szabad, akár a levegő. Repülök. Nincsenek kötődések, kételyek vagy hiedelmek, hogy féken tartsanak. Nincsenek dogmák, hogy megbénítsanak. Nincsenek szerepek, amelyeket el kell játszanom. Nem kötődöm többé semmilyen elváráshoz. Nincs nyáj, ami igényt támasztana rám. Nincsenek érzelmek, hogy eltereljenek, és hazugságok vagy titkok, hogy megterheljenek. Nincs csáb, hogy elcsábítson. Nincsenek félelmek, hogy leszívják energiámat, nincs múlt, hogy visszatartson, nincs jövő, hogy irányítson.

Egyenlőség

Mindketten, Aliza és Realiza **egyenlőek** vagyunk egymással, sőt a fekete és a fehér birkákkal is. Nem ragaszkodunk a társadalmi előírásokhoz, nem szorgalmazzuk, hogy mások ugyanezt tegyék. Nem használunk címeket. Egy bírót családnévén szólítunk, nem úgy, hogy „Méltóságos uram” vagy akár „Bíró Úr!” – nem kell nekünk többé ez az alá/fölérendelt kettősség. Tudatában vagyunk benső isteniségünknek, ugyanúgy, mint minden teremtményének, bármilyen legyen is tudatossági szintje. Ez az individualitások egyenlősége az egyetemes családban. Ez magában foglalja az egyenlőség ikertestvérét, a méltányosságot, vagyis, egyenlőséget a részesedésben.

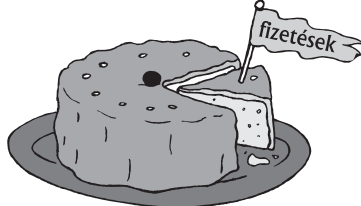
PÉLDA

Képzeljünk el egy minden, elődeinktől örökölt gazdagságot, az emberiség tulajdonát jelképező tortát. Ennek három formája van:

1. föld: az emberiség teszi művelésre alkalmassá és műveli;
2. ipar: az emberiség munkájából jön létre;
3. szolgáltatások: az emberiség szaktudásának gyümölcsei.

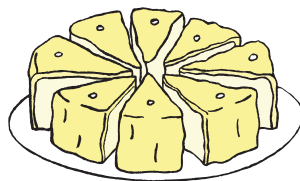
E torta mekkora része tartozik valóban az emberiséghez, amit az emberiség kap? Csak a ledolgozott órákkal arányos fizetésnek nevezett rész. És a pásztor még e kis rész tetejéről is elvesz egy jókora összeget, és újraosztja több társadalmi szervezetnek, hogy „biztosítsa a társadalmi igazságosság és méltányosság látszatát”. Míg a birkák elkeseredetten harcolnak egymás közt, hogy a lehető legnagyobb részt kapják az engedélyezett kis részből, a pásztor megtartja a torta fennmaradó, túlnyomó részét.

EGYENLŐTLENSÉG/ MÉLTÁNYTALANSÁG

Részleges újrafelosztás

EGYENLŐSÉG/ MÉLTÁNYOSSÁG

Az egész felosztása

Mi, paripák, szuverének vagyunk. Mi vagyunk saját munkaadóink, és megteremtjük saját munkánkat, munkahelyünket. Nem bízunk másokra a pénzünket. Tudjuk, hogy a torta mindenkié, és nem engedjük át a hatóságoknak. Így e vagyont megoszthatjuk anélkül, hogy bármi hiányától félnénk. Tudjuk, hogy isteniek vagyunk, s e tudatosság elkerülhetetlenül bőséget hoz létre. Méltányosan elosztjuk a teljes tortát, nemcsak a morzsákat! Soha többé nem marakodunk, nem vitatkozunk, nem rimánkodunk, nem követelünk, egyszerűen elveszük, ami a miénk.

Az élet harmonikus köre

Mindketten, Aliza és Realiza, az élet harmonikus körén utazunk. Az élet mellett döntöttünk, és döntésünkhöz hűségesek vagyunk. A körben az élet irányába forgunk, mint a virágok a természetben, **belülről kifelé** haladunk, folyamatosan kiterjedve. A létező legfinomabb energia táplál minket, az önmagam-iránt-érezett-szeretetet.

szeretet...kiterjedés...szeretet...kiterjedés...szeretet...

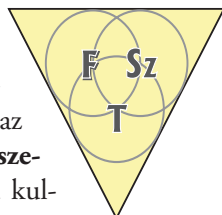
Remek vígjáték

Mindketten, Aliza és Realiza, az emberi színjáték szerzői, színészei és közönsége vagyunk. Tudjuk, hogy választhatunk: minden helyzetet megélhetünk akár tragédia, akár komédiaként. A jegy ára ugyanaz. Mégis milyen szomorú és fájdalmas, amikor elfelejtjük a komédiát választani, és milyen vidám és örömteli, amikor ez eszünkbe jut!

A Mindenható háromsága

Mindketten, Aliza és Realiza, megalkotjuk a mindenható háromságát. Egyszerre és ugyanakkor három személyiségünk van: teremtnő-felelős-számonkérhető. Bármilyen is a forgatókönyv, legyen az örömteli vagy szomorú, **mindegyikünk, mindig, mindhárom szerepet játssza** egyazon időben. Mindannyian kezünkben tartjuk a kulcsot a mindenható háromságához.

1. **A teremtnő**, kezdeményezi és előidézi az összes helyzetet. Ő a szerzője mindennek, ami történik, legyen az örömteli vagy szomorú.
2. **A felelős**, a felbujtó, még mindig a helyzet teremtnője.
3. **A számonkérhető**, akit a következményekért felelősségre vonnak, akit vádolnak vagy dicsérnek, s még mindig és ismét a helyzet ugyanazon teremtnője.

Mindegyikünk szentesít mindent, ami történik. Mindenki felismeri keze munkáját, és vádaskodás vagy ítélkezés nélkül vállalja fel. Még kevésbé vádolunk vagy ítélkezünk, amikor a hatóságok megvádolják vagy elítélik valamelyikünket. Az csak ragyogó alkalom, hogy kicsit jobban növelje mindenhatóságának tudatosságát. Ugyanez alkalmazható egy betegségre: ha meg tudjuk teremteni a betegséget, akkor, ha akarjuk, meg tudjuk teremteni a gyógyulást is!

Szeretet

Mindketten, Aliza és Realiza, szeretet vagyunk. Ez az **energia** tart fenn és növeszt minket. Hegyeket képes mozgatni. A tiszta szeretet szárnyakat ad. Nincs szükségünk többé a külső, egymástól-függőség fajta szeretetre. Elfelejtettük a szomorúságról és a viszonzatlan szerelemről síró dalokat és filmeket. Ünnepeljük az igaz, az önmagunk-iránt-érezett-szeretetet. Mi a fenéért hajszolnánk kívül azt, ami bőségesen megvan belül? Mert ELFELEJTETTÜK...

Most már emlékszünk, hogy a szeretet ragályos. Átváltoztatjuk a félelmet szeretetté. A recept egyszerű: szeresd a félelmet. A félelem így gyorsan elolvad. Minél több szeretet fénylik bennünk, annál több fénye árad rajtunk kívülre. Élvezzük, hogy saját félelmeinket szeretetté változtatjuk, a szeretet kiárad és beborítja az egész bolygót. Megengedők vagyunk: bárki gondolhat, mondhat vagy tehet bármit, nincsenek korlátok. Bármilyen helyzetben Idessza tapasztalja az anyagot, annak minden álarcában. Csak a félelem korlátozhatja a szeretetet, akadályozhatja energiáját, béníthatja meg és nyesheti le szárnyait.

Béke

Mindketten, Aliza és Realiza, békében élünk. Ez az egyetlen igazi, a benső béke. Úgy értük el, hogy **egyesítettük a Teremtőt minden teremtményével**, legyenek azok kellemesek, kellemetlenek, kívántak vagy nem kívánatosak. Nem esünk többé, vagy Aliza esetében csak ritkán, a lenni és birtokolni közötti benső kettősség csapdájába. Nincsenek ellenségeink, csak szövetségeseink. Külső ellenségek nem léteznek többé, legyen az mikroba, betegség, erőszaktevő, rendőr, bíró, adószedő vagy terrorista. Mindegyikük az ijedős birkák alkotta illúzió. Nem vagyunk többé birkák, így nincsenek többé farkasok, és búcsút intünk a pásztornak is!

Ha békét akarsz,
készülj a békére!

Kapcsolataink mindig nyertes-nyertes típusúak.

Aliza a csapásokat fejlődési lehetőségekké alakítja. Ha kifejleszt egy rákot, az az ő teremtménye, és megbékél vele. Átöleli és megáldja. Nem ellenség, hanem szövetséges. Azt mondja: „*Áldd meg ellenségeidet, mert fejlődésed kovácsai!*”

Realiza viszont egyszerűen azt mondaná: „*Áldd meg szövetségeseidet*”, hisz mindeki szövetséges.

Rend

Mindketten, Aliza és Realiza, az isteni rend tudatában vagyunk. **Elsőbbséget adunk a benső női princípiumnak**, a láthatatlan Szellemnek. Intuícióink alapján működünk, a lelkünkre hallgatunk, és a lelkiismeretünknek engedelmessé válunk. Tudjuk, hogy a Földön eluralkodott zűrzavar a benső isteniségükre nem tudatos egyéneknél uralkodó zűrzavar külső megnyilvánulása. Ők a külső, a férfi princípium, a látható anyag felsőbbrendűségében hisznek. Istenítik és bálványozzák. Ami a ránk tukmált Új Világrendet illeti, az egyszerűen a Régi Világrendetlenség betetőzése, végső, kimúlás előtti haláltusája. Csak az isteni rend vezet békéhez.

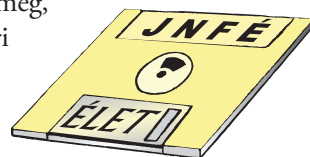

Egészség

Mindketten, Aliza és Realiza, hisszük, hogy **a betegség illúzió**, azaz valójában nem létezik. Szó szerint nem létezik! Minél inkább isteni természetünk tudatában vagyunk, és ennek megfelelően viselkedünk, annál jobb egészségnek örvendünk.

Realiza teljes mértékben tudatos benső isteniségére, egyesítette magában a Szellemet és az anyagot, ezért egész, vagyis tökéletesen egész-séges.

Ami engem, Alizát illet, amikor elkalandozom e tudatossági állapottól, megbetegszem. Egyébként tudatosságom emelése testem rezgésének emelésével jár, és ez gyakran furcsa fizikai tünetekben nyilvánul meg, amit könnyen betegségnek vélhetne bárki, aki nem ismeri és érti e végbemenő óriási változást. A lényeg, hogy ne pánikoljak, ne rohanjak orvoshoz, **ne avatkozzam be semmivel** a természetes folyamatokba. Mivel én teszem magam beteggé, meg is tudom magam gyógyítani. A kulcs az ellenállás helyettesítése a teremtés felvállalásával. Mindig elmenekültem a fájdalomtól, mostantól befogadom. Nincs ellenállás, nincs áldozat – nincs szenvedés. Javítani az egészségemen = megtanulni, hogyan éljek félelem nélkül, felelős és számonkérhető teremtnőként. Jó kis kihívás!

A JNFÉ program

Mindketten, Aliza és Realiza, tudjuk, hogy **a test** a behelyezett programnak vakon engedelmességek **bioszámítógép**. A túlélési programmal jöttünk a világra: dolgozni, szenvedni, megöregedni és meghalni (DSzMM). Aliza szorgalmasan törli e programot, sorról-sorra, és helyettesíti az ÉLET programmal: játszani, nevetni, fiatalodni és élni (JNFÉ). Realiza befejezte az átállítást, minden programsort kitörölt, és az isteni Most örök pillanatában él.

Az új állapot benső békéje hatalmas: nincs többé öregkor vagy halál – helyette örök fiatalság és fizikai halhatatlanság. Idessza szava rá a biztosíték!

Könnyű rezgések

Mindketten, Aliza és Realiza, tudatában vagyunk a Szellem valóságának és az anyag illúziójának. Tudjuk, hogy **anyagban megnyilvánuló Szellem vagyunk**. Szentesítjük a női princípium elsőbbségét a férfi princípium fölött. Minél magasabb testünk rezgése, annál tökéletesebben lépünk a szellemi valóság tudatosságába.

Aliza vagyok és napról napra könnyebbé válok. Az élet melletti döntésem egyértelmű. Még mindig vannak félelmeim, szeretgetem azokat, és így átalakulnak. Könnyebbnek, erősebbnek és energikusabbnak érzem magam, amikor kigyógyulok egy félelemből. Minél inkább ragyogok, annál jobban megvilágosodik körülöttem mindenki, sőt az egész emberiség.

Realiza vagyok, testem a lelkem szintjén rezeg. Testem megváltozott, szárnyakat növesztettem. Isteni vagyok. Tiszta szeretet vagyok, meggyógyítok mindent, ahol elhaladok.

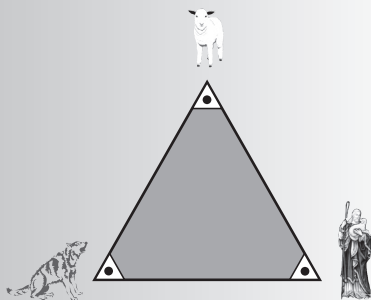

Kívülről nézve a birka és a paripa KÜLÖNBÖZŐNEK tűnik. Az egyik áldozat, a másik teremtnő.

A BIRKA ILLÚZIÓJA

A birka kitalál egy történetet három képzeletbeli szereplővel:

1. a szegény birka. Az **áldozat** tehetetlen és felelőtlen.
A félelem táplálja;
2. a gonosz farkas. A **bűnös** a birka bajaiért felelős;
3. a jó pásztor. A **megmentő**, aki megvédi a birkákat a gonosz farkastól. Karámba zárja őket.

Itt a történet véget ér, mert...

A pásztor feladata:

- nyírni a birkákat, és amikor már;
- nem adnak több gyapjút;
- elvezetni őket a vágóhídra.

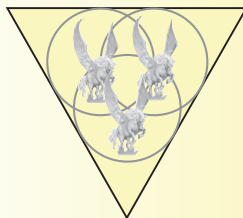
A birka
a háromság rejtélyének rabja:

Hárman vannak...

A PARIPA VALÓSÁGA

A paripa valódi életet teremt egy valódi személlyel, Idesszával:

1. a paripa. Egyedüli **teremtnője** mindennek, a szeretet táplálja;
2. a paripa. Egyedül **felelős** minden teremtményéért, a saját képére és hasonlatosságára teremt;
3. a paripa. Egyedül **számonkérhető** a békéért. Egyesíti a teremtnőt és a teremtményt.

Itt az élet örökké folytatódik, mert...

Az egyetlen valóság belülről jön:

- a külső ellenség nem létezik, ezért;
- nincs szükség védelemre, és így;
- a pásztor eltűnik és meghal.

A paripa a háromság titkához
vezető kulcs birtokában van:

A három valójában egy!

**Belülről nézve a birka és a paripa EGYFORMA.
Mindkettőjük teremtnő.**

A birka egy teremtnő,
Dee nincs ennek tudatában.

Úgy gondol magára, mint egy külső
teremtő egyik teremtményére.

A teremtnő és teremtmény
különválasztása.

Ezért konfliktus uralkodik.

A Pokol
teremtése a Földön.

A paripa egy teremtnő
és ennek tudatában is van.

Ő saját maga teremtménye,
belülről teremtett.

A teremtnő és a teremtmény
egyesülése.

Ezért béke uralkodik.

Paradicsom
teremtése a Földön.

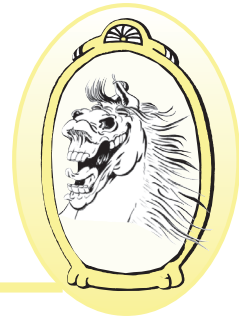
Akár tudatában vagyok, akár nem;
akár akarom, akár nem;
akár birka vagyok, akár paripa,

teremtek!

Minden teremtményemet saját képemre
és hasonlatosságomra teremtem.

Legyen az

visszataszító vagy kellemes,
a döntés rajtam áll:

Maradhatok birka, megtagadhatom
teremtményem elfogadását, és harcolhatok vele,
így teremtve a Poklot.

Átváltozhatok paripává, elfogadhatom
teremtményemet és megbékélhetek vele,
így teremtve Paradicsomot.